

POSTANOWIENIE

10 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Góra-Błaszczkowska

na posiedzeniu niejawnym 10 września 2024 r. w Warszawie
na skutek skargi kasacyjnej Bank spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 25 marca 2022 r., I ACa 1156/21,
w sprawie z powództwa M. D. i J. D.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o zapłatę i ustalenie,

1) umarza postępowanie kasacyjne;

**2) wniosek pozwanego Bank spółki akcyjnej w W.
o zwrot uiszczonej opłaty sądowej przekazuje do rozpoznania
Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku;**

**3) zasądza od pozwanego Bank spółki akcyjnej w W. na rzecz
powodów M. D. i J. D. 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych
kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości
odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia
pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia
niniejszego orzeczenia pozwanemu Bank spółce akcyjnej w W.
do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Pismem z 8 sierpnia 2024 r. pozwany cofnął skargę kasacyjną, wniósł o umorzenie postępowania kasacyjnego oraz zwrot opłaty sądowej od skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Cofnięcie skargi kasacyjnej jest dopuszczalną czynnością procesową, stanowiącą realizację zasady dyspozycyjności. Wiąże ona sąd i nie podlega jego następczej kontroli; dokonanie tej czynności powoduje konieczność umorzenia postępowania (patrz np. postanowienia Sądu Najwyższego z 9 października 2013 r., V CSK 444/12 oraz z dnia 20 października 2022 r., II CSKP 1786/22). Z przedstawionych przyczyn na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 2 k.p.c. orzeczono jak w punkcie 1 sentencji.

Wniosek o zwrot opłaty uiszczonej od skargi kasacyjnej przekazano do rozpoznania, zgodnie z właściwością, Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku (art. 200 § 1¹ i 1⁴ w zw. z art. 391 § 1 i z art. 398²¹ k.p.c. oraz w zw. z art. 80a i art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - tekst jedn.: Dz.U. z 2024 r., poz. 959).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 1¹ i 3, art. 99 w zw. z art. 391 § 1 i 2 i art. 108 k.p.c. w zw. z art. 203 § 3 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. przy uwzględnieniu § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 1935).

[SOP]

[ms]